

хотворения се срѣщатъ тукъ-тамъ и поетично замислени работи, които даже изненадватъ на пръвъ погледъ. Напр. стихотворенията на Добря Чинтуловъ въ „Цариградски вѣстникъ“, прѣводитѣ на Катранова“ . . .

16. Пълно съ грѣшки е писаното за Чинтуловъ отъ *Д. Мирчевъ* въ неговото „Кратко ръководство по бълг. литература“, Търново, 1907. Той сочи П. Р. Славейковъ за „создатель на новобългарската поезия“ (с. 107), като повтаря грѣшката на Теодоровъ. И на Мирчевъ не сж били извѣстни стихотв. въ „Цар. Вѣст.“ — „Чинтуловъ открилъ дарбата си за поезия още като ученикъ въ Одеса. Но поетични творения съ духъ и чувство, смисълъ и художество той е създавалъ като учителъ въ Сливенъ и Ямболъ“ (с. 118). Грѣшки: „въ Одеса Чинтуловъ добива четвъртокласно образование“. „Прѣзъ 1860 г. той се завърналъ въ България“ . . . „съ Чинтуловитѣ произведения се внася новъ елементъ въ пѣснитѣ — дидактиченъ“. Оцѣнката е неопредѣлена: „Чинтуловъ стои настрана отъ много други стихотворци прѣзъ онова врѣме“, пѣснитѣ му „на врѣмето си произвеждали фуроръ“ (с. 118 — 119).

17. Сжщата година за Чинтуловъ споменува и *Д. Т. Страшимировъ* въ своята „История на Априлското въстание“ т. I, Пловдивъ, 1907. Цитувани сж първитѣ строфи отъ „Стани, стани, юнакъ балкански“ и „Кждѣ си, вѣрна ти любовъ народна?“ за която пѣсень и Страшимировъ казва — навѣрно по Теодоровъ — че е отъ грѣцки (с. 341).

18. Пакъ въ сжщата година за Чинтуловъ срѣщаме вѣсти у *Л. Касжровъ* — Енциклопедически Рѣчникъ . . . ч. III, Пловдивъ, 1907. На с. 3040 — 3041 сж дадени за „Чинтуловъ (Добри Петровъ—)“ биограф. свѣденія, споредъ Утро. Споредъ сжщото се говори и за значението на бунтовнитѣ му пѣсни. На авторътъ е извѣстно и писаното въ Ил. Св., отгдѣто е цитувана първата строфа на „Прощавай, синко“ . . .

19. Въ автобиографичнитѣ бѣлѣжки на *Митрополитъ Натанаилъ*: — „Жизнеописание Митр. Охридско-Пловдивскаго Натанаила“ . . . (Мсб., кн. XXV, София, 1909) — има интересни спомени за Чинтуловъ като одески семинаристъ отъ 1845 — 1847.